

אימון, העצמה וחינוך ילדים

הרב מוטי זולברג

יועץ חינוכי מוסמך, מדריך כשורי חיים ומוגנות
מחבר הספר "דע לך בני"

פרשת שלח

"שֶׁלַח-לָךְ אֲנָשִׁים וַיֵּתְרוּ אֶת-אֶרֶץ כְּנָעַן"

אני מבין את הבהלה של המרגלים ששלח משה ארצה. בואו נגיד את האמת: קשה פה, קשה מאוד פה. המרגלים הגיעו הנה וראו את החמאס בדרום, את החיזבאללה בצפון, את הרשות הפלשתינית במזרח ואת האומות האנטישמיות בכל העולם וברחו בבהלה. הם גילו אויב עז נפש, שלא מתכוון לוותר בקלות ולא יעלם עד שנעלים אותו במחירי דם קשים מנשוא.

אז מה רוצים מהם? מי היה מתנהג אחרת? וכי ציפו מהם לחזור ולספר דמיונות שהארץ יפה כמו שווייץ, שקטה כמו נורבגיה ומוקפת בשכנים שוחרי שלום כמו סקוטלנד?!

במיוחד שהמרגלים לא נשלחו סתם כדי לצלם תמונות מנופי הארץ, הם נדרשו למשימה קריטית ומכריעה לכיבוש: לאסוף מודיעין כדי למצוא את הדרך הנכונה לפרוץ ארצה. משה הדגיש מראש כי הגדרת המשימה שלהם היא ללמוד את נתוני ההתגוננות של האויבים: האם הארץ מגדלת גיבורים או חלשים? האם העם מרובה או מועט? והאם יושב באוהלים או במבנים מבוצרים?

הרמב"ן מעלה עוד תמיהה: הרי משה בכבודו ובעצמו אומר דברים יותר קשים בסיכוני הארץ מאשר אמרו המרגלים? לאחר ארבעים שנות המדבר ומשה מכינם לכניסה לארץ?

אלא, ההקפדה לא הייתה על מה שאמרו המרגלים, אלא על האיק אמרו: הדרך בה בחרו להעביר את הביקורת. משום שהדרך מוכיחה האם רוצים למצוא פתרונות לבעיות או להיפך: בעיות לפתרונות.

ככל שהיו המומים ממה שגילו, היה עליהם לגשת למשה רבינו ולהעביר את המידע בשקט ולמצוא פתרונות. אבל הם לא העבירו מידע, אלא הבעירו מידע. כינסו מסיבות עיתונאים ויצרו פאניקה והפחדה כנגד העלייה ארצה. בכך הוכיחו כי הבעיות הם רק תירוץ לדבר הגדול: הם לא רוצים להיכנס לארץ. הם שונאים אותה ומחפשים עלילות דברים.